Języki skryptowe

1. Środowiska, shebang, środowiska wirtualne, instalacja pakietów.

Obecnie wiele dystrybucji Linuksa zawiera najnowszego Pythona. Nawet, jak podają na stronie www.python.org, niektóre komputery z Windows.

Można sprawdzić, czy na danym komputerze jest już Python wpisując py, a jeśli nie zadziała to python.

W przypadku braku należy go pobrać i zainstalować (www.python.org/downloads/).

Dlaczego Python?

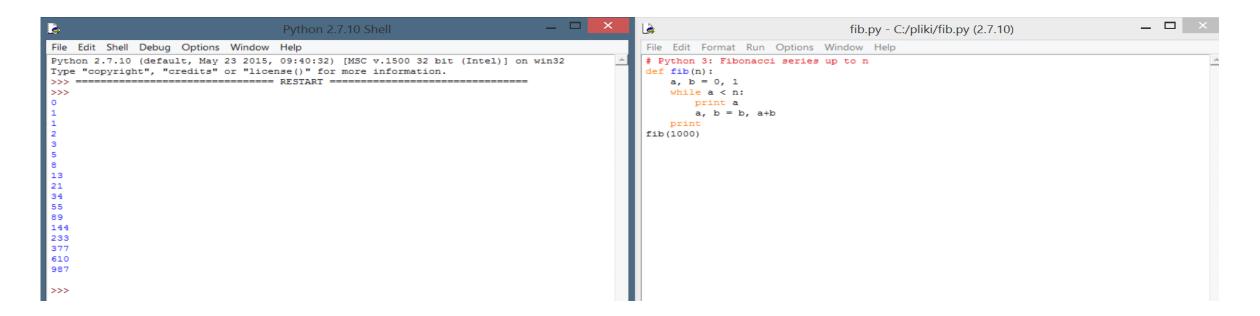
Python jest popularnym językiem programowania do pracy w domenach automatyzacji testów, zgrywania stron internetowych i uczenia maszynowego.

Jest prosty do nauki, wymusza formatowanie kodu a jego chyba największa siła to ogromna liczba przydatnych bibliotek i rozszerzeń.

Dlaczego Python?

Python to język, który może zrozumieć nawet osoba niebędąca programistą. Jest on wysoce czytelny, i pozwala skupić się na pisaniu rozwiązania problemu.

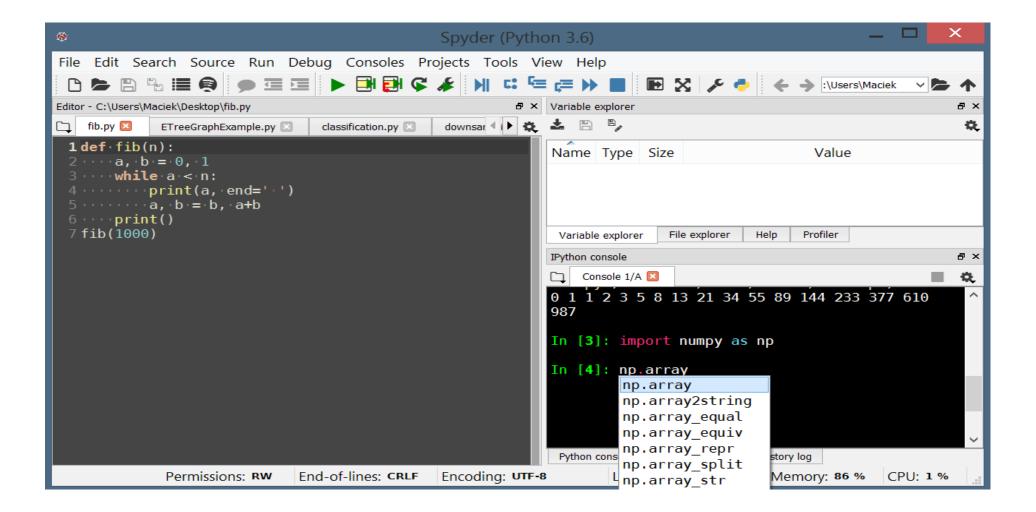
IDLE zawiera większość dystrybucji Pythona. Jest to proste środowisko z niewielką liczbą funkcji wspierających programistę.

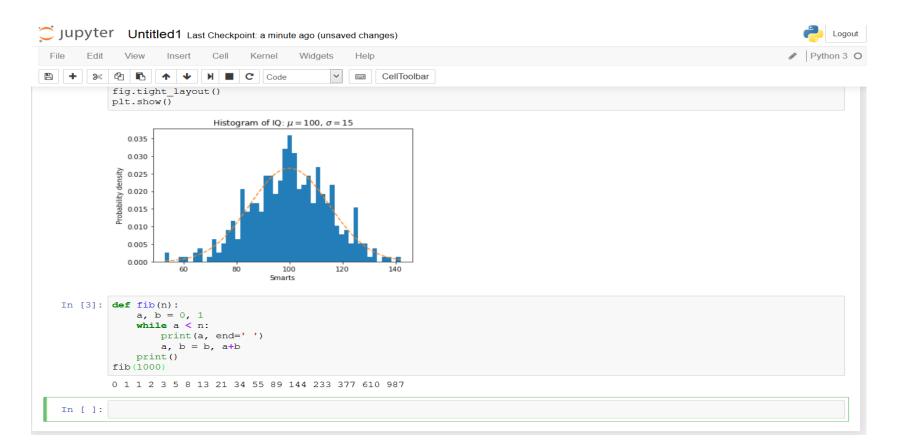
"Anaconda® jest menedżerem pakietów, menedżerem środowiska, dystrybucją języków Python / R oraz kolekcją ponad 7500 pakietów typu open source. Anaconda jest darmowa i łatwa w instalacji oraz oferuje bezpłatne wsparcie społeczności." *

* - źródło https://docs.anaconda.com/anaconda/ [dostęp X 2020]

Spyder - IDE instalowane wraz z Anacondą (ewentualnie możliwość zainstalowania z poziomu Anaconda Navigator).

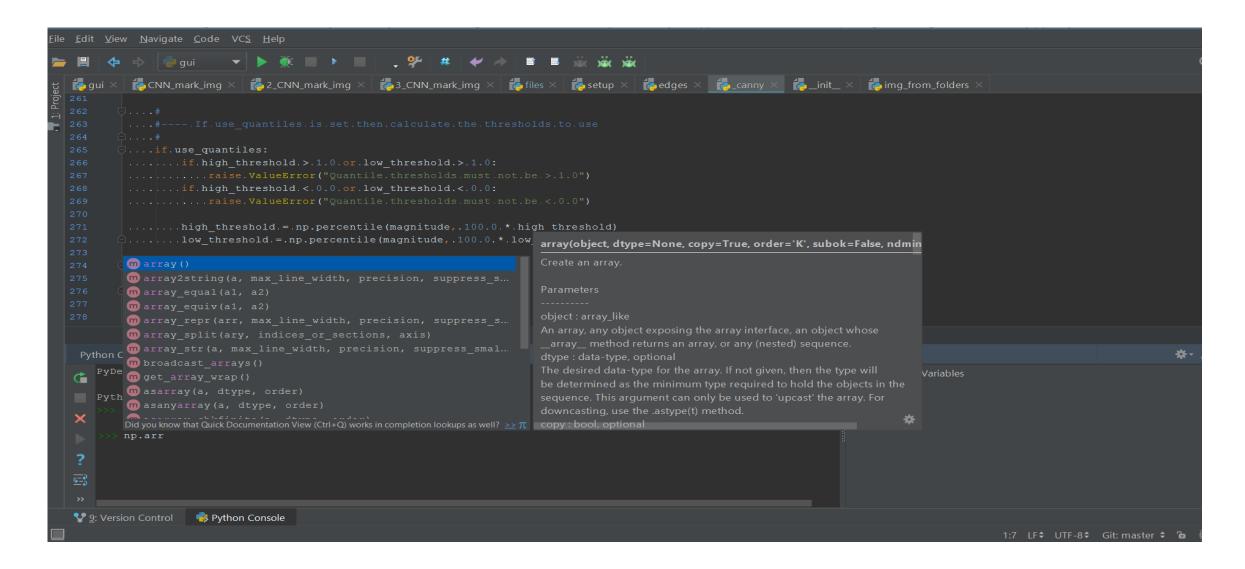
Jupyter Notebook — środowisko, które również instalowane jest wraz z Anacondą (ewentualnie możliwość zainstalowania z poziomu Anaconda Navigator). Można je też zainstalować osobno. Stworzone na potrzeby pracy naukowej.

PyCharm został stworzony przez JetBrains, ludzi stojących za takimi IDE jak IntelliJ IDEA czy WebStorm.

Zawiera mnóstwo przydatnych funkcjonalności od takich jak kolorowanie składni, przez obsługę systemów kontroli wersji, aż po możliwość dostosowania środowiskach do swoich potrzeb.

PyCharm

Eclipse poszerzony o PyDev również może służyć jako IDE do Pythona.

Na podobnej zasadzie można rozszerzyć funkcjonalność Visual Studio.

Visual Studio Code również obsługuje Pythona (możliwość zainstalowania z poziomu Anaconda Navigator).

Nie ma potrzeby używania separatora, takiego jak średnik, do oznaczenia końca instrukcji.

W Pythonie wcięcie zastępuje nawiasy (patrz C++, Java), aby pogrupować blok instrukcji.

Można użyć tabulatorów lub spacji do wcięcia kodu.

Jednak wyraźnie wskazane jest trzymanie się niektórych reguł (PEP 8), takich jak użycie czterech spacji na poziom wcięcia.

Używa się 4 spacji na poziom wcięcia.

Spacje są preferowaną metodą wcięcia.

Ogranicza się wszystkie linie do maksymalnie 79 znaków.

Przejście do nowej linii powinno nastąpić przed operatorem dwuargumentowym.

Puste linie:

- Definicje funkcji i klas najwyższego poziomu oddzielane są dwiema pustymi liniami.
- Definicje metod wewnątrz klasy są otoczone pojedynczą pustą linią.
- Używa się pustych linii w funkcjach, aby wskazać sekcje logiczne.

```
Import powinien zwykle odbywać się w osobnych wierszach, np.:
TAK:
import numpy
import os
```

NIE:

import numpy, os

TAK:

from matplotlib.ticker import MaxNLocator, FuncFormatter

Cudzysłowy

W Pythonie pojedynczy cudzysłów i podwójny cudzysłowów mają taką samą funkcjonalność. Nie ma nakazu, które używać. Należy określić swoje preferencje i trzymać się tego.

Białe znaki

Należy unikać nadmiarowych białych znaków. Zaraz po i tuż przed nawiasem: TAK: def fun(par 1, {ind: elem}) NIE: def fun(par 1, { ind: elem }) Przed przecinkiem, średnikiem lub dwukropkiem: TAK: def fun(par 1, {ind: elem}) NIE:

def fun(par 1 , {ind : elem})

```
Między nazwą funkcji a nawiasem, nazwą listy a
nawiasem:
TAK:
def fun(par 1)
list 1[ind]
NIE:
def fun (par 1)
list 1 [ind]
W celu wyrównania:
TAK:
x = 1
zmienna y = 3
NIE:
X =
zmienna y = 3
```

W przypadku operatorów o różnych priorytetach otacza się spacjami ten o niższym:

TAK:

result_1 =
$$3*x + 1$$

result_2 = $(x+y) * (z+w)$

NIE:

```
result_1 = 3 * x + 1
result_2 = (x + y) * (z + w)
```

```
Nie otacza się spacjami symbolu podstawienia (=) w przypadku nazwanych argumentów (keyword argument):
```

TAK:

```
def fun(x, y=2):
return point(p1=x, p2=y)
```

NIE:

```
def fun(x, y = 2):
return point(p1 = x, p2 = y)
```

Komentarze:

Komentarze sprzeczne z kodem są gorsze niż brak komentarzy. Zawsze należy zadbać o aktualność komentarzy w przypadku zmiany kodu.

Komentarze:

Komentarze powinny być pełnymi zdaniami. Jeśli komentarz jest frazą lub zdaniem, jego pierwsze słowo powinno być pisane wielkimi literami, chyba że jest to identyfikator rozpoczynający się małą literą.

Komentarze:

Komentarze powinny być w języku angielskim. Chyba, że jest się pewnym, że nigdy nie będą czytane przez kogoś, kto nie mówi w danym języku.

Komentarze:

Komentarze zawarte w tej samej linii, co kod powinny być używane rzadko i rozsądnie. Korzystając z nich należy je oddzielić dwoma spacjami od kodu i po # wstawić jedną spację.

TAK:

age = age + 1 # To avoid division by zero.

NIE:

age = age + 1 # Incrementing age.

Konwencje nazewnictwa:

Nazwy klas powinny być pisane w konwencji CamelCase:

class Classification:

Konwencje nazewnictwa:

Nazwy funkcji powinny być pisane małymi literami, w razie potrzeby słowa są oddzielane znakami podkreślenia.

def load np data():

Konwencje nazewnictwa:

Stałe są pisane wielkimi literami ze znakiem podkreślenia oddzielającym słowa.

IMAGES NUMBER

W Pythonie nie deklaruje się zmiennych. Proste przypisanie wiąże nazwę z obiektem dowolnego typu.

Python jest językiem interpretowanym.

W przeciwieństwie do języków kompilowanych programy w języku Python nie muszą się kompilować(compile) i łączyć(link).

Programowanie w języku Python jest niezależne od platformy. Oznacza to, że kod powinien działać na wszystkich obsługiwanych platformach.

Programowanie obiektowe (OOP) jest wbudowane w język Python (poza tematyką tych zajęć).

shebang

Jeśli program napisany w Pythonie ma mieć możliwość uruchamiania jak normalny program należy dodać w pierwszej linii tzw. shebang. Na początku #! a następnie bezwzględną ścieżkę do programu interpretującego.

Unix:

```
#! /usr/bin/env python3
```

Uruchomienie:

./nazwa.py

Jeśli pojawi się komunikat o braku dostępu/uprawnień:

\$ chmod a+x nazwa.py

shebang

Bez shebang można uruchomić program wpisując:

\$ python3 nazwa.py

shebang

W so Windows można dodać ścieżkę dostępu do właściwej wersji Pythona. Program będzie wtedy można uruchomić podając jego nazwę w wierszu poleceń lub klikając na niego dwukrotnie. Czasami jednak może się zdarzyć, że uruchamiany program ma swoje środowisko wirtualne. W takim wypadku możemy albo dane środowisko wirtualne aktywować, albo dodać odpowiedni shebang.

```
#! C:\...\PycharmProjects\...\venv\Scripts\python
import tensorflow as tf
print('shebang!')
```


Moduł używany do tworzenia środowisk wirtualnych i zarządzania nimi nosi nazwę venv.

Aby utworzyć środowisko wirtualne określa się katalog, w którym ma zostać umieszczone, i uruchamia się moduł venv jako skrypt ze ścieżką do katalogu:

python3 -m venv wirtualne

Jeśli folder "wirtualne" nie istnieje to zostanie utworzony a wraz z nim katalogi zawierające kopię interpretera języka Python, bibliotekę standardową i różne pliki pomocnicze.

Po utworzeniu środowiska wirtualnego można je aktywować.

W systemie Windows: wirtualne\Scripts\activate.bat

W systemie Unix: source wirtualne/bin/activate

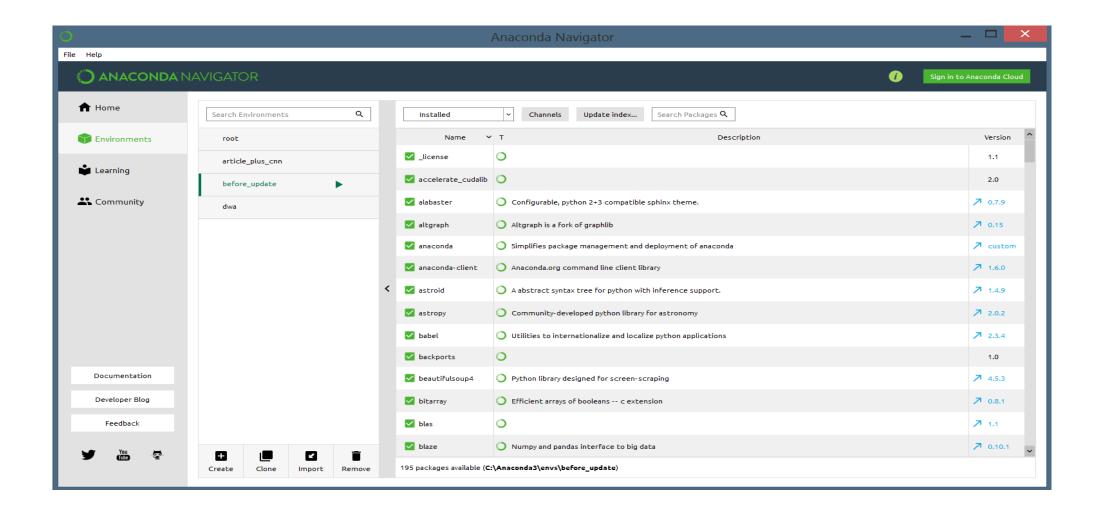
Po utworzeniu środowiska wirtualnego można je aktywować.

W systemie Windows: wirtualne\Scripts\activate.bat

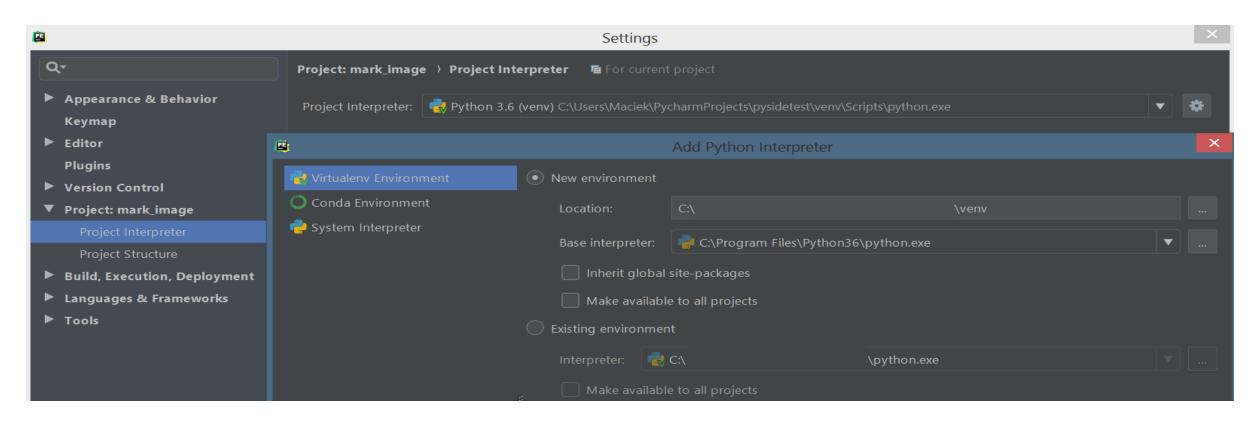
W systemie Unix: source wirtualne/bin/activate

Po aktywacji przed znakiem zachęty w wierszu poleceń powinna się pojawić informacja w nawiasach. W celu wyłączenia środowiska wirtualnego należy wpisać: deactivate.

Wirtualne środowisko w Anacondzie można stworzyć i modyfikować w nawigatorze:

Wirtualne środowisko w PyCharm można stworzyć i modyfikować przechodząc do ustawień, następnie do interpretera projektu:

PIP

Można instalować, aktualizować i usuwać pakiety za pomocą programu o nazwie pip.

Wyszukiwanie:

\$ pip search nazwa_pakietu

Instaluje najnowszą wersję pakietu:

\$ pip install nazwa_pakietu

Instaluje wskazaną wersję pakietu:

\$ pip install nazwa pakietu==2.6.0

pip install –upgrade zaktualizuje pakiet do najnowszej wersji:

\$ pip install –upgrade nazwa_pakietu

pip show wyświetli informacje o konkretnym pakiecie:

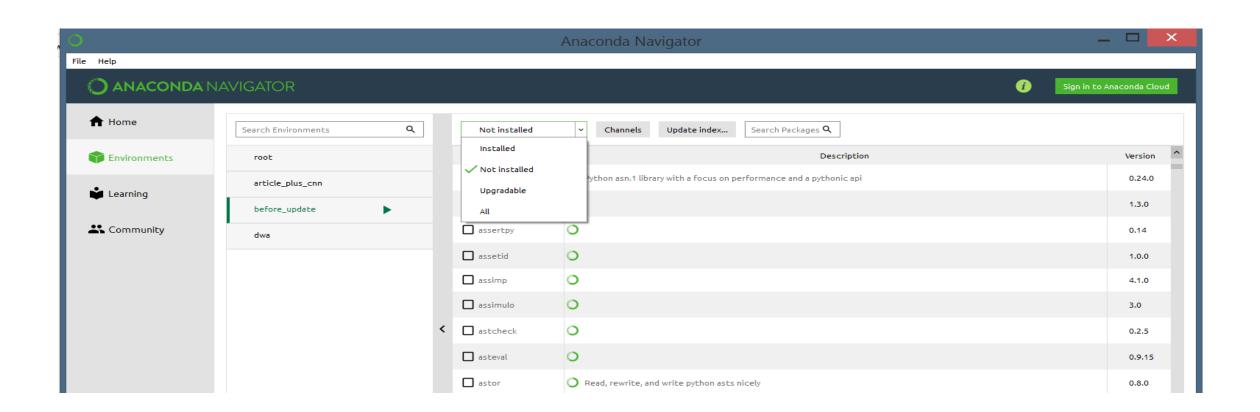
\$ pip show nazwa_pakietu

Wyświetli wszystkie pakiety w środowisku wirtualnym:

\$ pip freeze

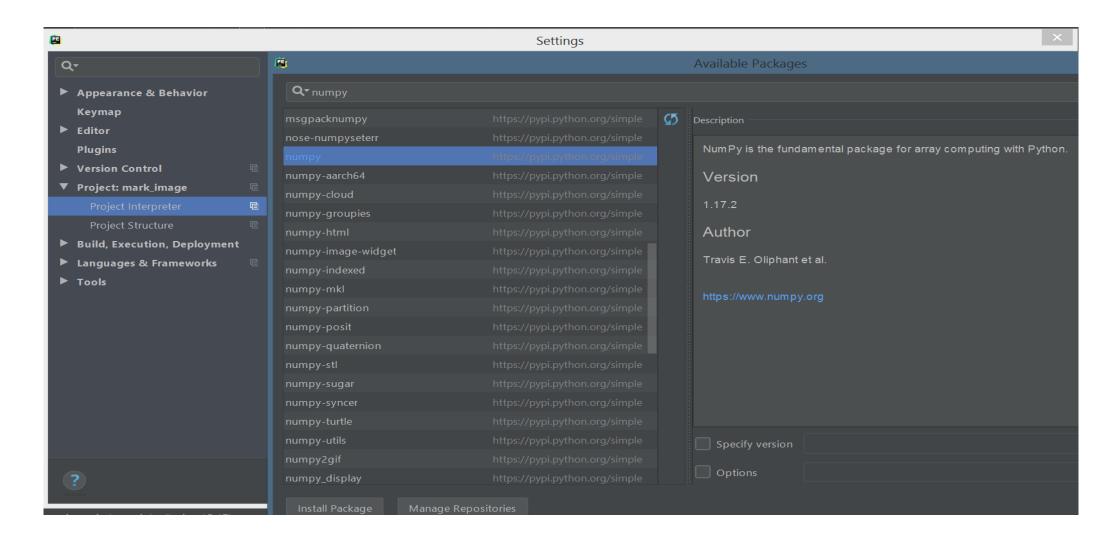
PIP

Pakiety w Anacondzie można instalować i modyfikować w nawigatorze:

PIP

Pakiety w PyCharm można instalować i modyfikować przechodząc do ustawień, następnie do interpretera projektu:

Zadanie: proszę powiązać wybrane środowisko z systemem kontroli wersji (VCS), na przykład z GIT, założyć darmowe konto, na którymś z portali, takich jak Bitbucket lub Github. Podczas pisania zadań robić migawki (commit) i przesyłać na serwer (push).

Środowiska, shebang, środowiska wirtualne, instalacja pakietów.

KONIEC